

Απόφαση 168 / 2018 (Α1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 168/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α1' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Βασίλειο Πέππα, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη, Γεώργιο Λέκκα, Πηνελόπη Ζωντανού, Ιωάννη Μπαλιτσάρη και Αγγελική Τζαβάρη, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 18 Σεπτεμβρίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσείοντος: Δ. Τ. του Ε., κατοίκου Γερμανίας, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Μάλαμα Καραφουίξη με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και δεν κατέθεσε προτάσεις.

Της αναιρεσιβλήτου: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "... ΑΕ" με το διακριτικό τίτλο "... ΑΕ", που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ευάγγελο Γκιουγκή με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και δεν κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 1/12/2008 αγωγή του ήδη αναιρεσείοντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ορεστιάδας. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 77/1834/131/2009 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 299/2011 του Τριμελούς Εφετείου Θράκης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσείων με την από 22/2/2013 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η Εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Πηνελόπη Ζωντανού ανέγνωσε την από 5/12/2014 έκθεση του κωλυομένου να μετάσχει στη σύνθεση του παρόντος Δικαστηρίου Αρεοπαγίτη Χαράλαμπου Μαχαίρα, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της αιτήσεως αναίρεσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1) Με την από 22-2-2013 αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται η 299/2011 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, με την οποία έγινε δεκτή η έφεση της εκκαλούσας και ήδη αναηρεσίβλητης, εξαφανίστηκε η εκκαλούμενη 77/2009 απόφαση του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Ορεστιάδας και στη συνέχεια, μετά εκδίκασή της αγωγής του ενάγοντος και ήδη αναιρεσίοντος, απορρίφθηκε η αγωγή αυτού. Η αίτηση ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρ. 552, 553, 556, 558, 564, 566§1, 147 παρ. 7 και 144 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ). Είναι συνεπώς παραδεκτή (άρθρ. 577§1 Κ.Πολ.Δ) και πρέπει να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 577§3 Κ.Πολ.Δ).

II) Κατά το άρθρο 559 αριθ. 1 εδ. α Κ.Πολ.Δ, "αναίρεση επιτρέπεται αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών...". Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ δεν συντρέχουν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ. ΑΠ 7/2006, 4/2005). Στην περίπτωση που το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν την υπόθεση, η παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών, που ανελέγκτως δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν το δικαστήριο της ουσίας και υπήχθησαν αυτά στο νόμο και ιδρύεται ο λόγος αυτός αναίρεσης αν οι πραγματικές παραδοχές της απόφασης καθιστούν εμφανή την παράβαση. Για να είναι ορισμένος και άρα παραδεκτός ο λόγος αυτός αναίρεσης, πρέπει να αναφέρεται, πλην άλλων, η συγκεκριμένη διάταξη του ουσιαστικού δικαίου που παραβιάστηκε. Με τον έκτο λόγο της αίτησής του, κατά το πρώτο σκέλος του, εκ του άρθρου 559 αρ. 1 Κ.Πολ.Δ. (κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αίτησης), ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο ότι παραβίασε τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις περί δανείου, τις οποίες παρανόμως δεν εφήρμοσε μολοντί πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής τους.

Στην προκειμένη περίπτωση από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι το Εφετείο δέχθηκε, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: "...Η εναγομένη ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "... ΑΕ" και το διακριτικό τίτλο "... ΑΕ" που εδρεύει στο ... συνεστήθη το έτος 1997 δυνάμει του υπ' αριθμ. .../9-2-1997 καταστατικού της, νομίμως καταχωρημένου στα Μητρώα Ανωνύμων Εταιριών (ΦΕΚ ...3-1997 τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ). Αντικείμενο της εταιρίας είναι η παραγωγή και εμπορία μετασχηματιστών τροφοδοσίας ηλεκτρικού ρεύματος, η παραγωγή και εμπορία ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συναφών ειδών και ανταλλακτικών, η εμπορία συναφών με τα ανωτέρω μηχανήματα καινούριων και μεταχειρισμένων κ.α. Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της εναγομένης εταιρίας, που καθορίστηκε στο ποσό των 10.000.000 δραχμών, καλύφθηκε εξ ολοκλήρου από τους 1) Χ. Τ., ο οποίος εισέφερε σε μετρητά το ποσό των 5.100.000 δραχμών, που αντιστοιχεί σε ποσοστό 51%, και έλαβε 510 μετοχές ονομαστικής αξίας 10.000 δραχμών η καθεμία και 2) Ι. Π., ο οποίος εισέφερε σε μετρητά το ποσό των 4.900.000 δραχμών, που αντιστοιχεί σε ποσοστό 49%, και έλαβε 490 μετοχές ονομαστικής αξίας 10.000 δραχμών η καθεμία ... Οι μετοχές της εταιρίας, με το άρθρο 6 παρ. 1 του Καταστατικού της ορίστηκε να είναι ονομαστικές και μη μεταβιβάσιμες επί μία δεκαετία. Με τις από 29/6/1997 και 17/11/1997 αποφάσεις της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των μετόχων αποφασίστηκε η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά τα ποσά των 80.000.000 και 40.000.000 δραχμών αντίστοιχα, που καταβλήθηκαν σε μετρητά και έτσι το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας ανήλθε σε 130.000.000 δραχμές, ολοσχερώς καταβεβλημένο και διαιρούμενο σε 13.000 ονομαστικές μετοχές. Περί τα τέλη του έτους 1999, η εταιρία είχε αποπερατωμένη την εργοστασιακή της μονάδα στο ..., έπρεπε όμως να

εξοπλιστεί με μηχανήματα, για το σκοπό δε αυτό είχε ενταχθεί σε επιδοτούμενο αναπτυξιακό πρόγραμμα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Έτσι η εταιρία είχε άμεση ανάγκη κεφαλαίων για να ξεκινήσει άμεσα τη λειτουργία της και να αγοράσει τον κατάλληλο εξοπλισμό ώστε να μπορέσει να εγκριθεί και να εισπράξει την επόμενη δόση της επιδότησης από το ως άνω πρόγραμμα. Τον Νοέμβριο του έτους 1999 ο Ι. Π., μέτοχος όπως προαναφέρθηκε της εναγόμενης εταιρίας και εξάδελφος του ενάγοντος, μεσολάβησε ώστε να έρθει σε επαφή ο τελευταίος με τον Χ. Τ., διευθύνοντα σύμβουλο και νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρίας, κατά την επαφή τους δε αυτή συμφώνησαν ο ενάγων να μετάσχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εναγομένης κατά το ποσό των 16.000.000 δραχμών ή 46.955,34 ευρώ, σε αντάλλαγμα του οποίου θα του παραδίδονταν μετοχές της εν λόγω εταιρίας, που θα αντιστοιχούσαν στη συμμετοχή του με το ως άνω ποσό στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της. Συγκεκριμένα, όπως ο ίδιος ο ενάγων κατέθεσε στις 19/9/2003 ενώπιον της Πταισματοδίκη Σαμοθράκης, η οποία αναπλήρωνε τον Πταισματοδίκη Αλεξανδρούπολης και στις 26/10/2004 ενώπιον της Ανακρίτριας Ορεστιάδας, συμφωνήθηκε μεταξύ του ενάγοντος και των ως άνω εταίρων της εναγομένης εταιρίας ότι, μετά την είσοδο αυτού στην εναγομένη, ο ενάγων και ο εκ των εταίρων Ι. Π. θα κατείχαν ποσοστό 33% των μετοχών της εναγομένης έκαστος και ο Χ. Τ. ποσοστό 34% των μετοχών αυτής, το ποσοστό δε του ενάγοντος θα προερχόταν από το 16% των μετοχών του Ι. Π. και 17% των μετοχών του Χ. Τ.. Πράγματι, ο ενάγων δια του πατέρα του Ε. Τ., ενέβασε σε τραπεζικό λογαριασμό της εναγομένης, μέσω της ..., τμηματικά, σε τρεις δόσεις και ειδικότερα στις 3/1/2000, 17/3/2000 και 26/5/2000 ποσά 1.000.000, 5.000.000 και 10.000.000 δραχμών αντίστοιχα, ήτοι συνολικά 16.000.000 δραχμές ή 46.955,34 ευρώ ..., αναλαμβάνοντας μάλιστα ο ίδιος τη θέση του διευθυντή του marketing της εναγομένης εταιρίας, θέση την οποία διατήρησε μέχρι το Μάιο του 2003 ... Η κατάθεση δε έγινε από τον πατέρα του ενάγοντος Ε. Τ., καθώς ο τελευταίος ήταν εγκαταστημένος στη Γερμανία, πλην όμως αυτό ουδόλως αναιρεί το γεγονός ότι η σύμβαση δανείου καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων, όπως ισχυρίζεται η εναγόμενη, δεδομένου ότι η παράδοση του δανείου στον οφειλέτη μπορεί να γίνει δια τρίτου προσώπου που ενεργεί κατ' εντολή και για λογαριασμό του δανειστή. Στις 5/5/2000 συνήλθε το Διοικητικό Συμβούλιο της εναγομένης εταιρίας, το οποίο, μεταξύ των άλλων θεμάτων, αποφάσισε τη σύγκληση της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων στις 30/6/2000, μεταξύ δε των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης αυτής ορίστηκε και η εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου (βλ. πρακτικό Νο ...). Στις 30/6/2000 η Τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων εξέλεξε νέο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρίας για τρία (3) έτη, μέχρι την Τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων του έτους 2003, το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής: 1) Χ. Τ. ως Πρόεδρος 2) Ι. Π. ως Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος 3) Δ. Τ. Β' Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος και 4) Φ. Χ. ως μέλος. Η εκπροσώπηση της εναγομένης εταιρίας ανατέθηκε στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου Χ. Τ., και σε περίπτωση κωλύματος αυτού στον Αντιπρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΔΣ αυτής Ι. Π., χωριστά στον καθένα από αυτούς, σύμφωνα με το άρθρο 20 του Καταστατικού. Περαιτέρω δε το ΔΣ της εναγομένης εταιρίας (στο οποίο συμμετείχε και ο ενάγων Δ. Τ.) παρέσχε, σύμφωνα με το άρθρο 20 του Καταστατικού δικαίωμα υπογραφής στους Χ. Τ. και Ι. Π., όπως με την εταιρική υπογραφή, που αποτελείται από τη σφραγίδα της εναγομένης εταιρίας και με την υπογραφή ενός εκ των ανωτέρω, αναλαμβάνουν χρήματα, χρηματογράφα, μερισματαποδείξεις, εισπράττουν χρήματα, εκδίδουν, αποδέχονται και οπισθογραφούν συναλλαγματικές και γραμμάτια,

εκδίδουν και οπισθογραφούν επιταγές, παραλαμβάνουν επιταγές, παραλαμβάνουν φορτωτικές, συμβάλλονται με τις Τράπεζες για το άνοιγμα ενέγγυων πιστώσεων και την έκδοση εγγυητικών επιστολών, εκδίδουν εντολές πληρωμής για λογαριασμό της εταιρίας και γενικά διαχειρίζονται και συμβάλλονται για λογαριασμό της εταιρίας και συνομολογούν δάνεια και πιστώσεις σε ανοικτό λογαριασμό και κάνουν χρήση αυτών. Η ως άνω απόφαση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των μετόχων και το από 15/7/2000 πρακτικό (No ...) του Διοικητικού Συμβουλίου καταχωρήθηκαν στις 11/8/2000 στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών της Διεύθυνσης Εμπορίου της Νομαρχίας ..., η σχετική δε ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης στο φύλλο8.2000. Ο ενάγων διατήρησε στο Διοικητικό Συμβούλιο της εναγομένης τη θέση του Β' Αντιπροέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου μέχρι το Μάιο του έτους 2003, οπότε και παραιτήθηκε. Την 1/8/2000 η Έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων αποφάσισε την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά το ποσό των 85.000.000 δραχμών, με την καταβολή του ποσού αυτού σε μετρητά, και την τροποποίηση του άρθρου 5 του Καταστατικού. Στις 11/8/2000 καταχωρήθηκε στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών της Διεύθυνσης Εμπορίου της Νομαρχίας ... α) η με αριθμό .../11.8.2000 απόφαση του Νομάρχη ..., με την οποία εγκρίθηκε η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 5 του Καταστατικού της εναγόμενης, σύμφωνα με την από 1/8/2000 απόφαση της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης και β) ολόκληρο το νέο κείμενο του Καταστατικού της εναγόμενης, μαζί με την τροποποίηση που έγινε, σύμφωνα με την οποία το μετοχικό κεφάλαιο της εναγόμενης, μετά την καταβολή σε μετρητά 85.000.000 δραχμών, σύμφωνα με την από 1/8/2000 απόφαση της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των μετόχων, ανήλθε σε 215.000.000 δραχμές, αυτό δε είναι ολοσχερώς καταβεβλημένο, διαιρείται σε 21.500 ονομαστικές μετοχές, μη μεταβιβάσιμες για μία δεκαετία, ονομαστικής αξίας 10.000 δραχμών η καθεμία. Η τροποποίηση αυτή δημοσιεύτηκε στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης στο φύλλο8.2000. Στις 5/5/2001 συνήλθε το Διοικητικό Συμβούλιο της εναγόμενης εταιρίας, το οποίο αποφάσισε τη σύγκληση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης στις 30/6/2001, με θέμα την έγκριση ισολογισμού 31/12/2000 και ο Πρόεδρος αυτού Χ. Τ. πρότεινε, για την υλοποίηση των επενδυτικών προγραμμάτων της εναγομένης εταιρίας, η τελευταία να προχωρήσει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 85.000.000 δραχμές, δήλωσε δε ότι προς τούτο απαιτείται η σύγκληση Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης με παράλληλη τροποποίηση του άρθρου 5 του Καταστατικού. Από το προσκομιζόμενο αντίγραφο του πρακτικού της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της εναγομένης προκύπτει ότι αυτή αποφάσισε ομόφωνα και παμψηφεί την έγκριση του ισολογισμού της χρήσεως του έτους 2000, ενώ από το προσκομιζόμενο αντίγραφο του Ισολογισμού 31/12/2001, της 4ης Εταιρικής Χρήσης (1 Ιανουαρίου - 31 Δεκεμβρίου 2001) της εναγομένης προκύπτει ότι αυτός (ισολογισμός) έχει υπογραφεί και από τον ενάγοντα Δ. Τ.. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο ενάγων Δ. Τ. από την είσοδο του στην εναγομένη εταιρία το έτος 2000 και μέχρι το Μάιο του 2003, που αποχώρησε από αυτή, συμμετείχε συνεχώς και αδιαλείπτως ενεργά σ' αυτή, αφενός μεν ως εργαζόμενος, με την ιδιότητα του διευθυντή του marketing αυτής, αφετέρου δε ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής, με την ιδιότητα του Β' Αντιπροέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου, συμμετέχοντας στις αποφάσεις που λαμβάνονταν στα όργανα της εναγόμενης εταιρίας σχετικά με την ολοκλήρωση των εργασιών για την έναρξη της λειτουργίας της και υπογράφοντας παράλληλα και τους σχετικούς ισολογισμούς. Οι διαφορές του ενάγοντος με την εναγομένη εταιρία, αλλά κυρίως με τον Πρόεδρο αυτής Χ. Τ., ανέκυψαν από τη λήψη

ενός δανείου, ύψους 270.000 ευρώ περίπου που έλαβε ο τελευταίος, για λογαριασμό της εναγόμενης, από την Τράπεζα ..., για τη λήψη του οποίου όμως έδωσε και ο ίδιος (ο ενάγων) την προφορική συγκατάθεσή του. Συγκεκριμένα, αναφορικά με τη διαχείριση του δανείου αυτού από τον Πρόεδρο της εναγόμενης εταιρίας Χ. Τ., ο ενάγων ενοχλήθηκε σε τέτοιο βαθμό, που οδηγήθηκε στην έξοδο του από την εναγομένη εταιρία, για το λόγο ότι, ενώ αυτός είχε σχεδιάσει ένα πλάνο για την καλύτερη εκμετάλλευση και διαχείριση του, ο Πρόεδρος Χ. Τ. το αγνόησε παντελώς και διαχειρίστηκε το ποσό του δανείου εντελώς μόνος του, χωρίς να ενημερώσει σχετικά τον ενάγοντα και τον έτερο μέτοχο της εναγόμενης Ι. Π. (βλ. την από 26/10/2004 ένορκη κατάθεσή του στην Ανακρίτρια Ορεστιάδας). Ο τρόπος αυτός δημιούργησε υπόνοιες και αμφιβολίες και στον μέτοχο της εναγόμενης Ι. Π. σχετικά με τη χρηστή διαχείριση του ποσού του δανείου και εξ αυτού του λόγου, ο τελευταίος υπέβαλε έγκληση σε βάρος του Προέδρου Χ. Τ., ασκήθηκε δε σε βάρος αυτού ποινική δίωξη, και κατά τη διενέργεια της προανακριτικής διαδικασίας ο ενάγων έδωσε τις προαναφερθείσες ένορκες καταθέσεις. Ο ενάγων μετά την αποχώρηση του από την εναγομένη εταιρία, λόγω του ότι η τελευταία δεν του παρέδωσε τις μετοχές που του αναλογούσαν λόγω της συμμετοχής του στην αύξηση του κεφαλαίου αυτής με το ποσό των 16.000.000 δραχμών, αναζήτησε το παραπάνω ποσό από την εναγομένη, με την ένδικη αγωγή ισχυριζόμενος ότι της το κατέβαλε ως άτοκο δάνειο, με τη συμφωνία η εναγομένη να του το επιστρέφει την 1/3/2002. Η εναγομένη αρνήθηκε την καταβολή από τον ενάγοντα σ' αυτή του ποσού των 16.000.000 δραχμών. Από το σύνολο των προσκομισθέντων ως άνω αποδεικτικών μέσων ουδεμία καταλείπεται αμφιβολία ότι ο ενάγων κατέβαλε στην εναγομένη, με τραπεζικά εμβάσματα, τμηματικά, δια του πατρός του Ε. Τ., το συνολικό ποσό των 16.000.000 δραχμών, όχι όμως ως άτοκο δάνειο, όπως ισχυρίζεται ο ενάγων με την κρινόμενη αγωγή του, αλλά για να χρησιμοποιηθεί για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της και σε αντάλλαγμα αυτού η εναγομένη θα του παρέδιδε μετοχές της, που θα αντιστοιχούσαν στη συμμετοχή του με το ποσό αυτό στην αύξηση του κεφαλαίου της, υποχρέωσή της όμως την οποία η εναγομένη αρχικά δεν εκπλήρωσε και στη συνέχεια την αρνήθηκε. Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου που στηρίζεται στο σύνολο των αποδεικτικών μέσων, ενισχύεται κυρίως από τις προαναφερθείσες ένορκες καταθέσεις του ενάγοντος, την κατάθεση του μάρτυρα Ι. Π. στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο "...ο Τ. που βρισκόταν τότε στη Γερμανία προθυμοποιήθηκε να μας δώσει δάνειο με την προϋπόθεση να πάρει το μάρκετινγκ και κάποιες μετοχές...", από το γεγονός ότι αμέσως με τη σύναψη της εργασιακής του σχέσης με την εναγομένη αυτός εκλέχθηκε παράλληλα και συμμετείχε στο Διοικητικό Συμβούλιο αυτής με την ιδιότητα του Β' Αντιπροέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου, και τέλος από το γεγονός ότι φέρεται να λαμβάνει μέρος στη λήψη αποφάσεων που αφορούν στη βιωσιμότητα της εναγομένης εταιρίας και δεν αναιρείται από κανένα αποδεικτικό μέσο (έγγραφο ή εμμάρτυρο)..."

Έτσι που έκρινε το Εφετείο, ότι δηλαδή το καταβληθέν από τον ενάγοντα και ήδη αναιρεσιόνοτα ποσό των 16.000.000 δρχ. δόθηκε στην εναγομένη και ήδη αναιρεσίβλητη προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου αυτής με αντάλλαγμα την παράδοση σ' αυτόν μετοχών της, που θα αντιστοιχούσαν στη συμμετοχή του με το ποσό αυτό στην αύξηση του κεφαλαίου της, δεν παραβίασε, αλλά ορθά ερμήνευσε τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 806 επ. ΑΚ, τις οποίες ορθά δεν

εφήρμοσε, δεχόμενο ότι με βάση τα αποδειχθέντα ως άνω πραγματικά περιστατικά δεν πρόκειται για σύμβαση δανείου.

Συνεπώς ο έκτος λόγος της αίτησης ως προς το πρώτο σκέλος του είναι αβάσιμος.

Με τον ίδιο λόγο της αίτησης, κατά το δεύτερο σκέλος, εκ του άρθρου 559 αρ. 20 Κ.Πολ.Δ. (κατ' εκτίμησή του), ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο ότι παραμόρφωσε το περιεχόμενο της μαρτυρικής κατάθεσης του Ι. Π. προβαίνοντας σε μη ορθή εκτίμηση αυτής. Ο λόγος αυτός αναίρεσης είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι, κατά το άρθρο 559 αρ. 20 του Κ.Πολ.Δ, αναίρεση επιτρέπεται αν το δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου με το να δεχθεί πραγματικά γεγονότα προφανώς διαφορετικά από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό. Ως έγγραφο, όμως, όπως προκύπτει από τη διατύπωση της διάταξης αυτής, νοείται μόνο εκείνο που προβλέπεται από τα άρθρα 339 και 432 επ. του Κ.Πολ.Δ, ακόμη και αν συνεκτιμάται ως τεκμήριο, και δεν αναφέρεται σε μαρτυρικές καταθέσεις ή ένορκες βεβαιώσεις έστω και αν ελήφθησαν εκτός δίκης, όπως και σε προανακριτικές καταθέσεις (ΑΠ 1348/2014).

III) Κατά το άρθρο 559 αρ. 19 Κ.Πολ.Δ, "αναίρεση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης". Ο λόγος αυτός ιδρύεται, όταν στην ελάχισσα πρόταση του νομικού συλλογισμού, δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε, ή την άρνησή του (ανεπαρκής αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία, σχ. Ολ. ΑΠ 1/1999). Αντίθετα, δεν υπάρχει έλλειψη νόμιμης βάσης, όταν πρόκειται για ελλείψεις αναγόμενες στην εκτίμηση των αποδείξεων και μάλιστα στην ανάλυση, στάθμιση και αξιολόγηση του εξαγόμενου από αυτές πορίσματος, γιατί στην κρίση αυτή το δικαστήριο προβαίνει ανελέγκτως, κατ' άρθρο 561 παρ.1 Κ.Πολ.Δ, εκτός αν δεν είναι σαφές το αποδεικτικό πόρισμα και για το λόγο αυτό καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος (ΑΠ 1206/2008). Για να είναι ορισμένος, άρα και παραδεκτός, ο λόγος αυτός αναίρεσης πρέπει, πλην άλλων, να αναφέρεται στο αναιρετήριο η διάταξη του ουσιαστικού δικαίου που παραβιάσθηκε καθώς και οι παραδοχές του δικαστηρίου, με πληρότητα και όχι αποσπασματικά, υπό τις οποίες συντελέσθηκε η παραβίαση (ΑΠ 739/2011) Με τους πρώτο και πέμπτο λόγους της αίτησής του, εκ του άρθρου 559 αρ. 19 Κ.Πολ.Δ. (κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αίτησης), ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο: α) ότι εσφαλμένα εκτίμησε τις αποδείξεις με το να δεχθεί ότι δεν συνήφθη σύμβαση δανείου μεταξύ αυτού και της αναιρεσίβλητης (1ος λόγος) και β) ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση περιέχονται αντιφατικές αιτιολογίες, με το να δεχθεί (στο 7ο φύλλο της απόφασης) αρχικά ότι: "Η εναγομένη αρνήθηκε την καταβολή από τον ενάγοντα σ' αυτή του ποσού των 16.000.000 δρχ." και παρακάτω ότι: "επρόκειτο για υποχρέωσή της όμως την οποία η εναγομένη αρχικά δεν εκπλήρωσε και στη συνέχεια την αρνήθηκε" (5ος λόγος). Οι λόγοι αυτοί, προεχόντως, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι λόγω αοριστίας, καθόσον στο αναιρετήριο αναφέρονται αποσπασματικά, και όχι με πληρότητα, οι παραδοχές του δικαστηρίου υπό τις οποίες συντελέσθηκε η παραβίαση, με συνέπεια να μην καθίσταται δυνατός ο αναιρετικός έλεγχος. Επιπρόσθετα όμως ο μεν πρώτος λόγος είναι απορριπτέος και ως μη νόμιμος, διότι οι προβαλλόμενες ελλείψεις στην

προσβαλλομένη απόφαση αναφέρονται στην εκτίμηση των αποδείξεων και στην αξιολόγηση του εξαγόμενου από αυτές πορίσματος, στην οποία η κρίση του δικαστηρίου είναι ανέλεγκτη, εφόσον ο αναιρεσείων δεν επικαλείται ότι το αποδεικτικό πόρισμα δεν είναι σαφές και για το λόγο αυτό ο αναιρετικός έλεγχος ανέφικτος, ο δε πέμπτος λόγος είναι απορριπτέος και ως αβάσιμος, διότι, από την επισκόπηση της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, προκύπτει ότι ουδεμία αντίφαση υπάρχει, καθόσον στο μεν πρώτο εδάφιο η εναγομένη αρνείται την καταβολή σ' αυτή από τον ενάγοντα και ήδη αναιρεσείοντα του ως άνω ποσού λόγω δανείου, ενώ στο δεύτερο εδάφιο αναφέρεται σε υποχρέωση αυτής που αφορά αγορά ή μη από τον ενάγοντα και ήδη αναιρεσείοντα μετοχών.

IV) Ο προβλεπόμενος με το άρθρο 559 αρ. 10 του Κ.Πολ.Δ. λόγος αναίρεσης, μετά την κατάργηση, με το άρθρο 17 παρ. 2 του ν. 2915/2001, της δεύτερης περίπτωσης, που προέβλεπε τη δυνατότητα αναίρεσης, αν το δικαστήριο δέχθηκε πράγματα που έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης ως αληθινά "χωρίς να διατάξει περί αυτών απόδειξη", όπως και μετά την κατάργηση, με το άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου νόμου, της διάταξης του άρθρου 341 Κ.Πολ.Δ. για τη δυνατότητα έκδοσης προδικαστικής απόφασης και την εφαρμογή του άρθρου 270 Κ.Πολ.Δ. σε όλες τις υποθέσεις, έχει περιορισμένη εφαρμογή στην περίπτωση που "το δικαστήριο δέχθηκε πράγματα που έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης ως αληθινά χωρίς απόδειξη", δηλαδή όταν το δικαστήριο δεν εκθέτει από ποια αποδεικτικά μέσα έχει αντλήσει την απόδειξη ή δεν έχει προσαχθεί καμιά απόδειξη (ΑΠ 104/2014, ΑΠ 273/2011). Στην προκειμένη περίπτωση, όπως από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει, το Εφετείο σχημάτισε την κρίση του και κατέληξε στο αποδεικτικό του πόρισμα, αφού έλαβε υπόψη τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων Ι. Π., Ε. Τ. και Ε. Τ., που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, καθώς και όλα τα επικαλούμενα και νομίμως προσκομιζόμενα έγγραφα. Επομένως η προσβαλλομένη απόφαση δεν απέρριψε χωρίς απόδειξη την αγωγή του αναιρεσείοντος-ενάγοντος, γι' αυτό και ο δεύτερος, εκ του άρθρου 559 αρ. 10 Κ.Πολ.Δ. (κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αίτησης) αναιρετικός λόγος, με τον οποίο ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο ότι δέχθηκε πράγματα, ως αληθή, χωρίς απόδειξη, αβασίμως προβάλλεται.

VI) Κατά το άρθρο 559 αρ. 11 του Κ.Πολ.Δ. αναίρεση επιτρέπεται, αν το δικαστήριο έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα που ο νόμος δεν επιτρέπει ή παρά το νόμο έλαβε υπόψη αποδείξεις που δεν προσκομίσθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι επικαλέσθηκαν και προσκόμισαν. Για το παραδεκτό του λόγου αναίρεσης από το άρθρο 559 αριθ. 11α ΚΠολΔ πρέπει να προσδιορίζεται στο αναιρετήριο το αποδεικτικό μέσο, που παρανόμως λήφθηκε υπόψη και ο λόγος για τον οποίο δεν έπρεπε να ληφθεί, ο ισχυρισμός για την απόδειξη του οποίου έχει ληφθεί υπόψη και ακόμη ότι το ανεπίτρεπτο του αποδεικτικού μέσου προτάθηκε από τον αναιρεσείοντα στο δικαστήριο της ουσίας, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις αναφερόμενες στο άρθρο 562 παρ. 2 ΚΠολΔ εξαιρετικές περιπτώσεις (ΑΠ 989/2014). Από δε τη διάταξη της τρίτης περίπτωσης του άρθρου 559 αρ. 11 του Κ.Πολ.Δ., σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 335 και 338 έως 340 και 561 παρ. 1 του ίδιου Κ.Πολ.Δ. προκύπτει, ότι το δικαστήριο της ουσίας, προκειμένου να σχηματίσει την κρίση του για τους πραγματικούς ισχυρισμούς των διαδίκων, που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη του όλα τα αποδεικτικά

μέσα, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, χωρίς να ελέγχεται η κρίση του ως προς την αξιοπιστία των μαρτύρων και την αξιολόγηση των αποδείξεων γενικά, εκτός αν παραβιάσθηκαν κανόνες δικαίου, περιλαμβανομένων και των ερμηνευτικών ή στοιχειοθετείται λόγος αναίρεσης από το άρθρο 559 αρ. 19 και 20 Κ.Πολ.Δ. Ωστόσο δεν επιβάλλεται να γίνεται ειδική αναφορά και χωριστή αξιολόγηση καθενός από τα αποδεικτικά μέσα, αλλά αρκεί να καθίσταται βέβαιο από το όλο περιεχόμενο της αποφάσεως, ότι συνεκτιμήθηκαν όλα τα κατ' είδος αναφερόμενα, κατά το νόμο επιτρεπτά αποδεικτικά μέσα (Α.Π. 544/2005, 190/1995). Με τον τρίτο λόγο της αίτησής του, εκ του άρθρου 559 αρ. 11 γ Κ.Πολ.Δ. (κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αίτησης), ο αναιρεσείων προβάλλει την αιτίαση ότι το Εφετείο, δεχόμενο ότι το επίδικο ποσό των 16.000.000 δρχ. δόθηκε για την αγορά μετοχών, δεν έλαβε υπόψη του, για το σχηματισμό της κρίσης του, το νόμιμο προσκομιζόμενο καταστατικό της εναγομένης και ήδη αναιρεσίβλητης εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 6 του οποίου ορίζεται ότι οι μετοχές είναι ονομαστικές και αμεταβίβαστες επί δεκαετία, και άρα ότι δεν μπορούσε να καταστεί μέτοχος μέχρι το 2007. Από τη βεβαίωση του Εφετείου ότι για το σχηματισμό του ανωτέρω αποδεικτικού του πορίσματος έλαβε υπόψη, πλην άλλων, και όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι αλλά και από το σκεπτικό της προσβαλλομένης απόφασης, όπου γίνεται μνεία για τον περιορισμό αυτό στη μεταβίβαση των μετοχών, καθίσταται απολύτως βέβαιο ότι το Εφετείο έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε με τις λοιπές αποδείξεις και το παραπάνω έγγραφο. Επομένως, ο προβαλλόμενος ως άνω λόγος αναίρεσης είναι αβάσιμος. Τα υποστηριζόμενο από τον αναιρεσείοντα, με τον ίδιο λόγο αναίρεσης, ότι το Δικαστήριο αφενός έλαβε υπόψη τους αόριστους ισχυρισμούς της εναγομένης αφετέρου δε ότι δεν έλαβε υπόψη πράγματα που έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, απαραδέκτως προβάλλονται ως εκ της αοριστίας τους, διότι δεν προσδιορίζεται ποιοι ήταν οι ισχυρισμοί και τα πράγματα που έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης και το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη. Περαιτέρω, με τον τέταρτο λόγο της αίτησής του, εκ του άρθρου 559 αρ. 11 α Κ.Πολ.Δ. (κατ' εκτίμηση του δικογράφου), ο αναιρεσείων προβάλλει την αιτίαση ότι το Εφετείο, για το σχηματισμό της κρίσης του, έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα που ο νόμος δεν επιτρέπει. Ο λόγος αυτός, κατά το μέρος που ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο ότι: α) αφενός έλαβε υπόψη κατάθεση μάρτυρα της αναιρεσίβλητης, την μαρτυρία του οποίου θεωρεί ως μη έχουσα αποδεικτική αξία, διότι ο μάρτυρας αυτός δεν είχε ιδίαν αντίληψη για όσα κατέθεσε, αφετέρου δε ότι δεν αξιολόγησε ορθά την κατάθεση του δικού του μάρτυρα και μετόχου της εταιρείας Ι. Π., είναι μη νόμιμος, διότι αναφέρεται σε εκτίμηση των αποδείξεων, η δε σχετική κρίση του Δικαστηρίου είναι αναιρετικά ανέλεγκτη. Κατά το μέρος που ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο ότι έλαβε υπόψη έγγραφα (σύμβαση δανείου της αναιρεσίβλητης με τρίτο πρόσωπο και "δήλωση περί επιστροφής του δανείου στον δανειστή"), τα οποία δεν φέρουν βεβαία χρονολογία, είναι πέραν της αοριστίας του, μη νόμιμος, εφόσον απαραίτητη προϋπόθεση για να ληφθεί υπόψη κάποιο έγγραφο δεν είναι να έχει βεβαία χρονολογία. Κατά δε το μέρος που ο αναιρεσείων αιτιάται το Εφετείο ότι έλαβε υπόψη έγγραφα που στερούνται αποδεικτικής δύναμης και συγκεκριμένα αντίγραφα από το βιβλίο γενικών συνελεύσεων της αναιρεσίβλητης, τα οποία δεν φέρουν υπογραφές, είναι αόριστος, διότι δεν αναφέρεται ποιες γενικές συνελεύσεις αφορά, καθώς και αν αυτό προτάθηκε από τον αναιρεσείοντα στο δικαστήριο της ουσίας.

Ο έβδομος λόγος αναίρεσης υπό τον τίτλο "Προβλέπεται νομικά η προφορική όχληση", στον οποίο ο αναιρεσείων, επικαλούμενος αορίστως παραβίαση του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ, παραθέτει κάποιους ισχυρισμούς του, όπως είναι διατυπωμένοι, είναι προεχόντως αόριστος διότι ουδεμία συγκεκριμένη πλημμέλεια προσάπτει στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της και να εισαχθεί το καταβληθέν παράβολο στο Δημόσιο Ταμείο (άρθρο 495 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με άρθρο 1παρ. 2 Ν. 4055/2012 με έναρξη ισχύος 2-4-2012). Δικαστικά έξοδα δεν θα επιδικαστούν σε βάρος του ηττηθέντος αναιρεσείοντος ελλείψει σχετικού αιτήματος εκ μέρους της αναιρεσίβλητης, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις ούτε προέβαλε αίτημα στο ακροατήριο περί καταβολής των δικαστικών της εξόδων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση του Δημητρίου Τσουκαλά για αναίρεση της 299/2011 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θράκης.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 16 Οκτωβρίου 2017.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ και νυν Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 24 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ